



**Приватний вищий навчальний заклад
«Медико-Природничий Університет»**

м. Миколаїв

СИЛАБУС

Навчальна дисципліна	Психологія лікувального процесу
Освітньо-професійна програма	Психологія
Освітньо-професійний ступінь	Перший (бакалаврський)
Спеціальність	053 Психологія
Галузь знань	05 «Соціальні та поведінкові науки»
Статус дисципліни	Вибіркова
Форма навчання	Очна
Рік навчання/семестр	IV рік, семестр 7
Кількість кредитів ECTS/ Обсяг	Кредитів 5 усього годин 150 лекцій 24 семінарські 48 самостійна робота 78
Е-mail, контактний телефон викладача	
Посилання на сайт	
Консультації	За графіком впродовж навчального року
Анотація до курсу	В навчальному курсі Психологія лікувального процесу йдеться про психологічні аспекти професійної діяльності лікаря та інших медпрацівників, психіки хворого та його рідних, а також усієї системи лікувально-профілактичних і психотерапевтичних впливів, спрямованих на якнайшвидше одужання і відновлення працездатності хворого
Мета та завдання курсу	Метою викладання навчальної дисципліни «Психологія лікувального процесу» - дослідити різні соматичні захворювання, що позначаються на психологічному благополуччі людини, якості її життя, вимагають від пацієнта адаптації до нових, змінених умов існування. Особливо це стосується захворювань з важким або хронічним перебігом, які можуть суттєво змінити особистісний стиль пацієнта, виробити специфічну хворобливу життєву позицію, а іноді – спричинити психіатричні проблеми. Визначити, яких особливих медико-психологічних підходів потребують питання важких невиліковних захворювань, помирання та евтаназії, що є предметом дискусії в медичних і широких громадських колах. Основними завданнями викладання дисципліни «Психологія лікувального процесу» є: оволодіння основними категоріями та поняттями медичної психології; ознайомити із закономірностями формування та

	основними властивостями психічних процесів особистості соматично хворої людини, висвітлити проблему спілкування у медичному середовищі, зокрема з пацієнтом та його родичами; сприяти вирішенню питань побудови та організації міжособистісної взаємодії в колективі; засвоїти ефективні методів впливу на особистість хворої людини за допомогою психогігієнічних, психопрофілактичних та психотерапевтичних заходів.
Програмні результати навчання	
Під час вивчення дисципліни «Психологія лікувального процесу» у здобувачів вищої освіти мають сформуватися наступні компетентності:	
Загальні:	
ЗК 1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	
ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	
ЗК 5. Здатність бути критичним і самокритичним.	
Фахові:	
ФК 03. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків.	
ФК 08. Здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову).	
ФК 10. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.	
ФК 14. Здатність визначати й пояснювати психологічні механізми формування, функціонування та розвитку психічних явищ, процесів, властивостей, виокремлювати причини та фактори, що диференціюють характер їх індивідуального функціонування та розвитку.	
У ході вивчення навчальної дисципліни досягаються такі програмні результати:	
ПРН 1. Аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання .	
ПРН 2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань для розуміння спеціальних розділів психології з метою майбутньої спеціалізації та освоєння міждисциплінарного зв'язку.	
ПРН 5. Обирати та застосовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій (тести, опитувальники, проєктивні методики тощо) психологічного дослідження та технології психологічної допомоги вимірювати індивідуальні та психологічні показники особистості. Це означає здатність оцінити зміни у розвитку психіки та коригувати їх.	
ПРН 7. Рефлексувати та критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки.	
ПРН 8. Презентувати результати власних досліджень усно та письмово.	
ПРН 11. Скласти та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій.	
ПРН 12. Скласти та реалізовувати програму психопрофілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, тренінгів відповідно до вимог замовника.	
ПРН 15. Відповідально ставитися до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку, вміло використовувати психотерапевтичні прийоми і прийоми впливу на свідомість і поведінку.	
ПРН 16. Знати, розуміти та дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога, що визначають професійну поведінку і стосунки з людьми в суспільстві.	
ПРН. 19. Враховувати індивідуальну варіативність становлення людини як індивіда, особистості, суб'єкта діяльності.	
ПРН 20. Знати про норму і патологію психічного розвитку.	

Зміст курсу		
№ з/п	ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ	Кількість годин
1	Тема 1. Предмет, завдання та методи дослідження психологічного стану людини	2
2	Тема 2. Особистість та хвороба	2
3	Тема 3. Стан психічних функцій і хвороба	2
4	Тема 4. Патопсихологічна діагностика порушень психічних процесів	2
5	Тема 5. Психологія медичних працівників	2
6	Тема 6. Психологія лікувально-діагностичного процесу	2
7	Тема 7. Психосоматичні розлади	2
8	Тема 8. Психологічні особливості хворих з різними захворюваннями	4
9	Тема 9. Психологічні аспекти залежної, суїцидальної поведінки, танатології та евтаназії.	4
10	Тема 10. Психогігієна, психопрофілактика, основи психотерапії	2
	Усього:	24
№ з/п	ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ	Кількість годин
1.	Тема 1. Предмет, завдання та методи дослідження психологічного стану людини	4
2.	Тема 2. Особистість та хвороба	4
3.	Тема 3. Стан психічних функцій і хвороба	4
4.	Тема 4. Патопсихологічна діагностика порушень психічних процесів	6
5.	Тема 5. Психологія медичних працівників	4
6	Тема 6. Психологія лікувально-діагностичного процесу	4
7	Тема 7. Психосоматичні розлади	6
8	Тема 8. Психологічні особливості хворих з різними захворюваннями	6
9	Тема 9. Психологічні аспекти залежної, суїцидальної поведінки, танатології та евтаназії.	6
10	Тема 10. Психогігієна, психопрофілактика, основи психотерапії	4
	Усього:	48
№ з/п	ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ	Кількість годин
1.	Тема 1. Предмет, завдання та методи дослідження психологічного стану людини	8
2.	Тема 2. Особистість та хвороба	6
3.	Тема 3. Стан психічних функцій і хвороба	8
4.	Тема 4. Патопсихологічна діагностика порушень психічних процесів	6
5.	Тема 5. Психологія медичних працівників	10
6.	Тема 6. Психологія лікувально-діагностичного процесу	8
7.	Тема 7. Психосоматичні розлади	8
8.	Тема 8. Психологічні особливості хворих з різними захворюваннями	8
9.	Тема 9. Психологічні аспекти залежної, суїцидальної поведінки, танатології та евтаназії.	8
10	Тема 10. Психогігієна, психопрофілактика, основи психотерапії	8
	Усього:	78

Пререквізити	Анатомія людини (знати будову ЦНС); – фізіологія (знати фізіологічні процеси функціонування ЦНС); – біологічна та біоорганічна хімія (знати біохімічні
---------------------	--

	процеси, які лежать в основі патогенезу психічних розладів, біохімічні порушення, які викликаються психічними розладами); – патоморфологія (знати патоморфологічні зміни, які викликаються психічними розладами); – патофізіологія (знати патофізіологічні процеси, які лежать в основі етіології та патогенезу психічних розладів).
Кореквізити	Клінічна та медична психологія
Постреквізити	Післядипломне навчання та також закладає фундамент для подальшого засвоєння здобувачами знань та вмінь з циклу дисциплін професійної та практичної підготовки за освітнім рівнем магістр
Методи навчання	Методи навчання: способи, якими забезпечується набуття здобувачами відповідних компетенцій через засвоєння програмного матеріалу та активізацію навчального процесу, а саме (обрати необхідне): • для всіх видів занять: робота з літературою; пояснення; дискусія; диспут; • для лекційних занять: лекція; бесіда; ілюстрування; • для семінарських занять: вправа; практична робота; • методи контролю і самоконтролю: фронтальне опитування; контрольні роботи; контрольні тестові роботи програмованого типу (перелік запитань і можливі варіанти відповідей). Альтернативно може застосовуватися наступна класифікація методів навчання: пояснювально-ілюстративний метод; проблемного викладу; частково-пошуковий метод; дослідницький. Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання виступають: • залік; • стандартизовані тести; • аналітичні звіти, реферати, есе; • презентації результатів виконаних завдань та досліджень; • студентські презентації та виступи на наукових заходах; • інші види індивідуальних та групових завдань.
Засоби діагностики	Форма поточного контролю – усне опитування, тестування на практичних заняттях, виконання індивідуальних завдань. Періодична форма контролю – виконання контрольних робіт, планів, колоквиуми, творчі роботи. У процесі навчання студентів використовуються наступні методи контролю: методи усного контролю, методи письмового контролю, методи практичного контролю, дидактичні тести, спостереження, методи програмованого контролю. Відповідно до вимог регламенту навчального процесу для успішного засвоєння знань студентами та об'єктивного їх оцінювання здійснюється: • систематичний поточний контроль знань під час практичних занять у формі вибіркового усного опитування та практичних завдань, підготовки доповідей за темою заняття, доповнень до доповідей, участі в обговоренні, презентації самостійних завдань. • модульний контроль у формі стандартизованого опитування за теоретичними питаннями, написання

	студентами поточних письмових тестових завдань, практичних завдань за означеними модулями.
Засоби контролю	поточний контроль, підсумковий контроль (залік)

Перелік питань до підсумкового контролю вивчення курсу

1. Загальна та медична психологія, її розділи.
2. Методи психологічного дослідження.
3. Завдання психології.
4. Психічна діяльність та значення блоків мозку в психічній діяльності людини.
5. Свідомість, її види.
6. Розлади свідомості й тактика медичного працівника.
7. Особистість, її структура.
8. Темперамент, його типи.
9. Характер, риси характеру.
10. Напрями особистості, складові частини.
11. Типологічні зміни характеру.
12. Психограма медичного працівника.
13. Важливі професійні якості медичного працівника.
14. Медичний колектив і принципи дружніх відносин.
15. Причини конфліктних ситуацій у медичному колективі та засоби їх усунення.
16. Норми взаємовідносин медичних працівників між собою.
17. Відчуття, його види і розлади. Тактика медичного працівника.
18. Увага. Її фізіологічна основа, види.
19. Сприймання та його розлади.
20. Розлади уваги, типи, тактика медичного працівника.
21. Пам'ять. Її види і типи.
22. Розлади пам'яті, поведінка медичного персоналу.
23. Мислення, його функції та розлад.
24. Інтелект, його розлади.
25. Мова. Її види.
26. Розлади мови й тактика медичного працівника.
27. Емоції. Їхня фізіологічна основа.
28. Класифікація емоцій і почуттів.
29. Стрес та фази стресового стану.
30. Проявлення емоцій
31. Розлади емоційного стану, тактика медичного працівника.
32. Воля і свобода волі. 33. Етапи вольового процесу.
34. Розлади волі й тактика медичного персоналу.
35. Спілкування, його значення в роботі медичного працівника, види.
36. Невербальне спілкування.
37. Вербальне спілкування, його рівні та їхня характеристика.
38. Компоненти, що сприяють комунікації при спілкуванні. 39. Основні принципи спілкування.
40. Клінічна класифікація типів хворих.
41. Типи хворих залежно від поведінкової реакції та їх прояви.
42. Психічні особливості пацієнтів працездатного віку, їх ставлення до хвороби. Тактика медичного персоналу.
43. Психічні особливості хворих людей похилого й старечого віку та поведінка при цьому медичного персоналу.
44. Психічні особливості хворих дітей і підлітків та поведінка медичного персоналу.
45. Психогенія та соматогенія.
46. Мієлогенія та її класифікація.

47. Ятрогенія. Класифікація, характеристика видів. 48. Егогенії та егрогогенії. Тактика медичного персоналу.
49. Внутрішня картина хвороби, її рівні.
50. Сучасні психологічні проблеми біоетики, їх характеристика та значення в житті людини.
51. Моделі взаємовідносин медичних працівників і пацієнтів.
52. Особливості поведінки медичного працівника з пацієнтами в терапевтичних відділеннях.
53. Особливості поведінки медичного працівника з пацієнтами в хірургічних відділеннях.
54. Особливості поведінки медичного працівника з пацієнтами в акушерстві та гінекології.
55. Особливості роботи в психоневрологічному стаціонарі.
56. Особливості взаємовідносин медичного персоналу в умовах амбулаторного прийому.
57. Особливості взаємовідносин і тактика медичного працівника в дерматовенерології.
58. Особливості спілкування з алкогольно- та наркозалежними пацієнтами.
59. Особливості психічного стану й тактика медичного персоналу з хворими на СНІД та ВІЛ-інфікованими.
60. Психічний стан людини і магнітні збурення.
61. Особливості спілкування з пацієнтами в паліативній медицині.
62. Кризи. Види, фази кризового стану.
63. Втручання в кризову ситуацію.
64. Принципи втручання в кризову ситуацію.
65. Стадії емоційної реакції.
66. Стадії психологічного стану помираючої людини.
67. Стадії трауру.
68. Психологічна підтримка родичів померлого.
69. Особливість спілкування з родичами пацієнтів.
70. Психопрофілактика, її мета.
71. Психогігієна, її розділи.
72. Психогігієна вікова та побутова.
73. Психогігієна сімейних відносин.
74. Психогігієна праці й колективного життя.
75. Психотерапія, її методи та види.
76. Психічна саморегуляція, її форми.
77. Психологічний захист, його механізми.
78. Аутогенне тренування, його етапи.
79. Психологічні аспекти в роботі молодшого медичного працівника. Значення слова.
80. Патопсихологія, її значення в роботі медичного персоналу.
81. Принципи інтерв'ю із хворими пацієнтами.
82. Психологічні аспекти евтаназії та автопсії.
83. Особливість взаємовідносин медперсоналу з пацієнтами онкологічного профілю.
84. Внесок І.Т. Сеченова та І.П. Павлова в розвиток медичної психології.
85. Внесок Вунда, Кречмера, Бехтерева в розвиток психологічної науки.
86. Психологічні й моральні якості в професійній діяльності медичного працівника.
87. Зональний простір пацієнта, його рівні.
88. Принципи ефективного вербального спілкування.
89. Конфлікт. Його функції. Класифікація конфліктів.
90. Типи поведінки в конфліктній ситуації. Запобігання конфліктам та подолання їх.
91. Психологічні особливості управління конфліктом.
92. Форми психічної саморегуляції.
93. Значення аутогенного тренування.

Політика курсу

Навчальна дисципліна «Психологія лікувального процесу» є вибірковою дисципліною для здобувачів вищої освіти освітньо-професійної програми «Психологія» спеціальності 053 Психологія.

При вивченні навчальної дисципліни «Психологія лікувального процесу» здобувач виконує завдання згідно з навчальним планом та у відповідності до програми силабусу, що включають відвідування практичних занять, опрацювання інформаційних джерел та літератури, підготовку до занять, підготовку презентацій.

Запізнені завдання (письмові роботи). Здобувачам вищої освіти, які вчасно не мають можливості скласти домашні завдання викладач надає можливість для їх повторного виконання й складання у визначеним ним термін.

Академічна доброчесність. Очікується, що роботи здобувачів будуть їхніми оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикавання джерел списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують приклади можливої академічної не доброчесності. Виявлення ознак академічної не доброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її не зарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.

Відвідування занять. Відвідувати усі види навчальних занять; вчасно інформувати деканат про неможливість відвідувати навчальні заняття, складати (перескладати) екзамени, заліки тощо через поважні причини; подати підтверджувальні документи, що засвідчують поважну причину, яка унеможливила відвідування навчальних занять, складання (перескладання) екзаменів, заліків тощо; ліквідувати академічну заборгованість у встановлені терміни.

Література. Уся література, яку здобувачі вищої освіти не можуть знайти самостійно, буде надана викладачем виключно в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Здобувачі заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед рекомендованих.

Політика оцінювання курсу

Оцінювання якості знань студентів, в умовах організації навчального процесу за кредитно-трансферною системою здійснюється шляхом поточного, кредитного, підсумкового (семестрового) контролю за 100-бальною шкалою оцінювання, за шкалою ECTS та національною шкалою оцінювання.

Досягнення студента оцінюються за 100-бальною системою Університету. Підсумкова оцінка навчального курсу включає в себе оцінки з поточного контролю. У кожного компонента своя частка в загальній системі оцінок. У проміжних оцінках студент може набрати до 100 балів.

Відповідно до вимог регламенту навчального процесу для успішного засвоєння знань студентами та об'єктивного їх оцінювання здійснюється:

систематичний поточний контроль знань здійснюється під час семінарських і практичних занять у формі вибіркового усного опитування та тестових завдань, підготовки доповідей за темою заняття, доповнень до доповідей, участі в обговоренні, презентації самостійних завдань.

семестровий контроль організовано у формі стандартизованого опитування за теоретичними питаннями, написання студентами поточних письмових тестових завдань, практичних завдань за кредитами;

оцінювання рівня виконання самостійної роботи проводиться на основі перевірки змісту роботи та її захисту у формі доповіді, реферату.

самостійне завдання перевіряється на відповідність оформлення згідно з вимогами, а також на повноту, ґрунтовність матеріалу, наявність цікавих фактів та прикладів, висновків.

Досягнення студента оцінюються за 100-бальною системою Університету. Підсумкова оцінка навчального курсу включає в себе оцінки з поточного контролю. У кожного компонента своя частка в загальній системі оцінок. У проміжних оцінках студент може набрати до 100 балів.

Під компонентом проміжних оцінок розуміються поточні оцінки протягом семестру (активність, участь в дискусіях; виконання завдань та інше).

Поточний контроль проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час

роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань практичних робіт.

Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти під час самостійної роботи на семінарських та практичних заняттях

1-2 бали – студент виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання для виконання за зразком; користується додатковими джерелами.

3 бали – знання студента є достатньо ґрунтовними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, логічно висвітлює події з точки зору смислового взаємозв'язку, вміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки та залежності між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями. Студент виявляє вміння рецензувати відповіді інших та опрацьовувати матеріал самостійно.

4 бали – студент володіє глибокими та міцними знаннями, здатний використовувати їх у нестандартних ситуаціях; може визначати тенденції та протиріччя процесів; робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; використовує додаткові джерела та матеріали; самостійно визначає окремі цілі власної учбової діяльності; вирішує творчі завдання; відрізняє упереджену інформацію від об'єктивної; здатен сприйняти іншу позицію як альтернативну.

5 балів – студент має системні, дієві знання, виявляє творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів-доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; вміє ставити й розв'язувати проблеми, самостійно здобувати та використовувати інформацію, виявляє власне ставлення до неї; логічно і творчо викладає матеріал в усній та письмовій формі; розвиває свої обдарування та нахили.

Форми контролю результатів навчальної діяльності студентів та їх оцінювання

Ситуативні (практичні) завдання	Критерії оцінювання
11-10	Вичерпне висвітлення обраної проблематики, чіткий виклад матеріалу, ґрунтовний аналіз поданого, використання інформації широкого діапазону, творче оперування матеріалом, робота виконана правильно і самостійно, відбиває належний рівень знань, та сформованість практичних навичок; оформлена згідно вимог, які висуваються для даного типу завдань
9-7	Якісне викладання матеріалу з обраної проблематики з уривчастим аналізом матеріалу, робота виконана самостійно, містить несуттєві помилки, відбиває належний рівень знань; оформлена згідно вимог, які висуваються для даного типу завдань.
6-4	Систематизований та логічний виклад матеріалу, робота виконана, але містить помилки, відбиває недостатній рівень знань та недостатню сформованість практичних навичок; оформлення роботи не в повній мірі відповідає вимогам, що висуваються для даного типу завдань.
3-1	Часткове структуроване викладання матеріалу, виконана робота не відповідає вимогам, які вказані вище як критерії для виставлення позитивної оцінки.
0	Текст і зміст роботи не відповідає темі. Робота має неохайний вигляд. Студент не розуміє питання теми.
Максимальна оцінка студента за даний компонент програми 48 балів (10 завдань по 4,8 балів)	

Форма контролю	Максимальна кількість балів
Контрольна робота (тестування)	3x4 бали = 12 балів
Ситуативні (практичні) завдання	10x4,8 бали = 48 балів
Залік	40
Всього	100

Комплексна діагностика знань, умінь та навичок студентів з дисципліни здійснюється на основі результатів проведення поточного і підсумкового контролю знань (заліку).

Шкала оцінювання ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

Рекомендована література

Основна

- Вітенко І.С. Загальна та медична психологія. Підручник для студентів медичних вузів.- К.Здоров'я, 1994.-294с.
- Гавенко В.Л., Вітенко І.С., Самардакова Г.О. Практикум з медичної психології. – Харків: Регіон-інформ, 2002. –248с.
- Леонгард К. Акцентуированные личности /Пер. с нем. – Киев: Вища школа, 1981. – 390 с.
- Основи загальної і медичної психології /За ред. І.С.Вітенка і О.С.Чабана. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2003. – 344 с.
- Основи медичної психології : конспект лекцій / Т. В. Іванова. Суми : Сумський державний університет, 2022. – 275 с.

<https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/87860/1/Ivanova.pdf;jsessionid=8060BE0FB31134A0031D1B7E9A1A6015>

- Медична психологія. Т1. Загальна медична психологія. Г.Я. Пілягіна, О.О. Хаустова, О.С. Чабан. Вінниця: Нова Книга, 2020. - 288с.

<https://library.pdpu.edu.ua/images/2021/medbook/27.pdf>

- Магдисюк Л. І., Патута Б. В. Методичні рекомендації до курсу «Основи загальної та медичної психології» / Людмила Іванівна Магдисюк. Луцьк. 2023. 32 с.

https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/23240/1/osnovy_med.pdf

Допоміжна

- Словник – довідник психіатричних термінів [Навчальний посібник] / Г.М.Кожина , Самардакова Г.О., Коростій В.І. та інші. - ФОП Шейніна Є.В., 2012. - 176 с.
- Органічні психічні розлади внаслідок соматичних захворювань: когнітивні та емоційні порушення. /Г.М.Кожина, Григорова І.А., Коростій В.І. та інші. - Харків: Раритети України,

2012. – 120 с.

3. Когнітивні та емоційні порушення внаслідок соматичних захворювань у осіб працездатного віку / Г.М.Кожина, Григорова І.А., Коростій В.І. та інші. - Харків: Раритети України, 2011. - 80 с.

4. Основні органічні захворювання головного мозку. [Навчальний посібник] / Гавенко В.Л., Г.М.Кожина Коростій В.І. та інші. - Харків, НТУХП, 2008. - 228 с.